Lietas Nr. C29569414
Lietas arhīva Nr. C-0843-14/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2014.gada 29.decembrī
Valmieras rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Liepa
ar tiesas sēdes sekretāri I.Dobenbergu
piedaloties prasītāja pilnvarotam pārstāvim /pers. B/, atbildētājas pilnvarotam pārstāvim, zvērinātam advokātam J.Pūcem,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „Mundi Meri" prasībā pret /pers. C/ par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 10.maijā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā celta prasība, kurā prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam zaudējumus EUR 5129,33, kā arī lūdz piedzīt tiesas izdevumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.[1]pantu un Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājas rezolūciju minētā civillieta 2014.gada 4.septembrī nodota izskatīšanai Valmieras rajona tiesai.

Prasībā norādīts, ka 2012.gada 30.jūlijā /pers. C/ un /pers. D/ dibinātā SIA „Mundi Meri" reģistrēta uzņēmumu reģistrā. Katrai no komercsabiedrības dalībniecēm piederēja 50% kapitāla daļu un vienlaikus abas dibinātājas ieceltas par valdes locekļiem ar kopīgām pārstāvības tiesībām. Komercsabiedrības galvenā saimnieciskā darbība bijusi saistīta ar audumu mazumtirdzniecību veikalā pēc adreses /adrese /.

Komercsabiedrības saimnieciskās darbības uzsākšanai prasītāja vienojusies ar tās valdes locekļu un dibinātāju ģimenes locekļiem /pers. E/ un /pers. F/ par ilgtermiņa aizdevuma saņemšanu uz pieciem gadiem ar tiesībām veikt atmaksu pirms termiņa. Rakstveidā aizdevuma līgumi nav noformēti. /pers. E/, kā aizdevējs, iemaksājis prasītājas kontā 2012.gada 3.septembrī EUR 5000,00, 2012.gada 19.septembrī EUR 15 000,00, 2013.gada 10.janvārī EUR 2000,00, 2013.gada 4.februārī EUR 1500,00, 2013.gada 4.martā EUR 3000,00, kopsummā EUR 26 500,00. Prasītāja atmaksājusi daļu no aizdevuma EUR 3059,17 apmērā.

2014.gada 23.janvārī LR Uzņēmumu reģistrā reģistrēta SIA „STILA HARMONIJA" un kā vienīgais komercsabiedrības dalībnieks un valdes loceklis reģistrēts /pers. C/ laulātais /pers. E/.

2014.gada 7.februārī laikā, kad otra SIA „Mundi Meri" valdes locekle /pers. D/ atradusies komandējumā Itālijā, lai iegādātos jaunus audumus tirdzniecībai veikalā, otra valdes locekle /pers. C/ vienpersoniski noslēgusi pirkuma līgumu ar laulātajam piederošo SIA „STILA HARMONIJA" par aksesuāru un audumu pārdošanu. Ar šo darījumu valdes locekle /pers. C/ atsavinājusi lielāko daļu veikalā pieejamo audumu, tādējādi apgrūtinot prasītājas turpmāko saimniecisko darbību, jo veikalā nav palicis pietiekams preču sortiments, ko piedāvāt pircējiem un komercsabiedrības naudas plūsma uz laiku apturēta. Pirkuma līgums par audumu pārdošanu noslēgts par pirkuma maksu, kas ir zemāka par preču pašizmaksu (iegādes vērtību), tādējādi ar minēto darījumu prasītājai nodarīti zaudējumi EUR 5129,33 apmērā.

Preču izvešana notikusi dienu pirms pirkuma noslēgšanas, rēķina izrakstīšanas un naudas saņemšanas 2014.gada 6.februārī un pa nakti. 2014.gada 7.februārī veikala telpas bijušas atvērtas 9 minūtes.

Noslēdzot 2014.gada 7.februārī pirkuma līgumu par liela apmēra preču pārdošanu, atbildētāja radījusi pienākumu samaksāt valstij pievienotās vērtības nodokli EUR 3520,00 apmērā, taču visus darījuma rezultātā iegūtos naudas līdzekļus un papildus vēl naudas līdzekļus, kas atradās komercsabiedrības norēķinu kontā, kopsummā EUR 23 440,00, atbildētāja pārskaitījusi savam laulātajam /pers. E/, pamatojumā norādot aizdevuma atgriešana.

2014.gada 8.februārī (vienu dienu pēc darījuma noslēgšanas) valdes locekle /pers. C/ atteikusies no valdes locekļu pienākumu pildīšanas un noslēgusi vienošanos par darba tiesisko attiecību izbeigšanu.

Kopš 2014.gada 25.februāra /pers. C/ LR Uzņēmumu reģistrā ierakstīta kā SIA „STILA HARMONIJA" vienīgā dalībniece un valdes locekle. Sabiedrības saimnieciskās darbības veids ir audumu tirdzniecība un 2014.gada 11.aprīlī atvērts audumu veikals „/Nosaukums/".

2014.gada 31.martā atbildētājai izsniegts pirmstiesas brīdinājums par prasītājai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu. Uz minēto brīdinājumu prasītāja saņēmusi atbildi un pretenziju par neizmaksāto darba samaksu /pers. C/. Atbildes vēstulē norādīts, ka zaudējumu nodarīšanu neatzīst vairāku iemeslu dēļ, t.i. abām valdes loceklēm bijusi pilnvara pārstāvēt SIA „Mundi Meri" intereses un kārtot visas lietas ar visām fiziskām un juridiskām personām; 2012.gada 27.augustā starp SIA „Mundi Meri" un /pers. E/ noslēgts aizdevuma līgums par EUR 35 000,00 aizdevuma izsniegšanu ar atmaksas termiņu līdz 2013.gada 31.decembrim; /pers. E/ prasītājai nosūtījis divus brīdinājumus 2014.gada 20.janvārī un 2014.gada 31.janvārī par maksātnespējas pieteikuma iesniegšanu, ja viņam netiks atgriezta aizdevuma summa EUR 23 440,83 apmērā; daļa audumu bijuši brāķēti, tādējādi atsavinot tos ar atlaidi, valdes locekle ieguvusi naudas līdzekļus, lai izglābtu komercsabiedrību no maksātnespējas; /pers. C/ atsavinājusi savas kapitāldaļas par simbolisku summu EUR 1,00 un otra valdes locekle un kapitāla daļu turētāja /pers. D/ iegādes brīdī zinājusi par noslēgto darījumu un komercsabiedrības finansiālo stāvokli.

Prasītāja norādījusi, ka komercsabiedrības rīcībā nav bijis aizdevuma līguma, kā arī nav saņēmusi brīdinājumu par maksātnespējas pieteikuma iesniegšanu, jo brīdinājumi sūtīti uz prasītājas juridisko adresi, kas vienlaikus ir arī /pers. E/ un atbildētājas dzīvesvieta.

Uzsākot komercsabiedrības saimniecisko darbību, valde apzinājusies, ka audumu mazumtirdzniecība veikalā nav tāds komercdarbības veids, kas nes lielu un nekavējošu peļņu, tādējādi prasītājas interesēs bijis noslēgt ilgtermiņa aizdevuma līgumus, lai iegūtu sākotnējo kapitālu veikala aprīkojuma iegādei, preču iepirkumam, nomas maksai un citiem ar saimniecisko darbību saistītajiem izdevumiem. Ņemot vērā, ka aizdevuma izsniedzēji bijuši valdes locekļu ģimenes locekļi, rakstveida līgumi nav slēgti. Prasītāja uzskata, ka aizdevuma līgums ar /pers. E/ nav ticis noslēgts 2012.gada 27.augustā, bet sastādīts tagad, lai attaisnotu naudas līdzekļu izmaksu atbildētājas laulātam.

Saskaņā ar prasītājas gada pārskatu par laika periodu no 2012.gada 30.jūlija līdz 2013.gada 31.decembrim komercsabiedrības kopējais

apgrozījums bijis Ls 41 092,00, taču sabiedrība saimniecisko gadu noslēgusi ar zaudējumiem Ls 2583,00 apmērā, tādējādi bijis saprotams, ka komercsabiedrībai nebūs naudas līdzekļu aizdevuma atmaksai, un valdes priekšsēdētāja to zinājusi, taču nav veikusi nekādas darbības. Prasītāja uzskata, ka atbildētājas pieņemtais lēmums noslēgt darījumu par liela daudzuma audumu pārdošanu zem preču pašizmaksas laulātajam 100% piederošai komercsabiedrībai uzskatāms par ekonomiski nepamatotu ārpus ierastās komercprakses, tādējādi atbildētāja ir atbildīga par nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu.

Prasītāja norādījusi, ka noslēdzot pirkuma līgumu, atbildētāja radījusi nodokļu parādu valstij EUR 3520,00 apmērā un samazinājusi prasītājas aktīvu vērtību par EUR 5129,33, tādējādi komercsabiedrībai saglabājas maksātnespējas procesa pazīme- parādnieks nespēj nokārtot parādsaistības, kurām iestājies izpildes termiņš.

Prasītāja uzskata, ka SIA „STILA HARMONIJA" reģistrācija un dibināšana uz /pers. E/ vārda nepilnu mēnesi (tikai darījuma noslēgšanai ar SIA „Mundi Meri") un pēc tam pārreģistrācija uz /pers. C/ vārda uzskatāma par fiktīvu darījumu, lai izvairītos no Komerclikuma 139.^{3}panta pirmajā daļā noteiktā valdes pienākuma saņemt dalībnieku sapulces piekrišanu darījumu slēgšanai ar saistītajām personām.

Prasītāja uzskata, ka atbildētājas iebildumi par to, ka prasītāja šobrīd ir vienīgā kapitāla daļu turētāja un valdes locekle /pers. D/ iegādājusies no viņas kapitāla daļas par EUR 1,00 un pirms līguma bijusi informēta par noslēgto darījumu par audumu atsavināšanu, neatbrīvo atbildētāju no pienākuma atlīdzināt zaudējumus, ko tā ar savu rīcību, būdama, prasītājas valdes priekšsēdētāja, nodarījusi komercsabiedrībai.

Prasība pamatota uz Komerclikuma 169.panta pirmo un otro daļu, 172.panta pirmo daļu, 173.panta pirmo daļu, 219.pantu, Civillikuma 1772., 1779.pantu.

2014.gada 3.jūnijā tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādījusi, ka prasību neatzīst. 2012.gada 20.augustā valde izsniegusi abām valdes loceklēm pilnvaras katrai atsevišķi kārtot visas lietas sabiedrības vārdā. Šī pilnvara arī devusi tiesības atbildētājai kārtot lietas ar visām fiziskām un juridiskām personām. Abām valdes loceklēm izsniegtās pilnvaras bijušas identiskas un uz kuru pamata katra no valdes loceklēm rīkojusies atsevišķi.

Atbildētāja arī norādījusi, ka ar otru valdes locekli vienojušās par aizdevuma piesaistīšanu no saviem radiniekiem līdz EUR 35 000 un tāpēc atbildētāja, kā valdes locekle, parakstījusi aizdevuma līgumu ar /pers. E/ par aizdevuma saņemšanu un ar atmaksas termiņu līdz 2013.gada 31.decembrim. /pers. D/ bijis zināms par šo aizdevuma līgumu un viens līguma eksemplārs atradies birojā/veikalā /adrese/.

Atbildētājai ar savu laulāto /pers. E/ jau 2000.gada 12.maijā bijis noslēgts laulības līgums par visas mantas šķirtību. 2014.gada 19.februārī notikušās SIA „STILA HARMONIJA" dalībnieku un valdes izmaiņas bijusi daļa no maiņas darījuma abu laulāto starpā, un tam nav bijis nekāda sakara ar prasītājas minēto audumu pirkuma darījumu.

Atbildētāja uzskata, ka neatbilst patiesībai prasītājas apgalvotais, ka 2014.gada 7.februāra audumu pirkuma darījums būtu apgrūtinājis prasītājas turpmāko darbību. Prasītājas rīcībā tobrīd bijuši pietiekami finanšu līdzekļi, lai nopirktu jaunus audumus. Veikalā palikušo audumu un jauniepirkto audumu pārdošana radījusi jaunus ieņēmumus prasītājai un turpinājusies normāla komercdarbība. Prasītāja nav apstrīdējusi, ka daļa no audumiem bijuši brāķēti, daļa bijusi sabiedrības krājumos jau no 2012.gada. Šādus audumus nav iespējams pārdot ar peļņu, tāpēc tos pārdod lielās izpārdošanās ar 50-70% lielām atlaidēm. 2014.gada 7.februāra audumu pirkuma darījumā audumi pārdoti tikai ar 7% atlaidi, kas bijis saprātīgs un izdevīgs darījums.

Atbildētāja uzskata, ka nepamatots ir prasītājas apgalvojums, ka viņa ir radījusi prasītājai nodokļu parādu EUR 3520 apmērā. Tā kā prasītājai par 17 mēnešiem apgrozījums bijis Ls 41092 (EUR 58 468,65), tad no šāda apgrozījuma nodokli iespējams nomaksāt jau nākamajā mēnesī.

Prasītāja nav arī noliegusi to, ka atbildētāja ir informējusi par /pers. E/ atsūtītajiem maksātnespējas procesa brīdinājumiem, taču /pers. D/ ieteikusi atstāt šos brīdinājumus bez ievērības.

Atbildētājai piederošo daļu atpirkšana /pers. D/ arī bijusi finansiāli izdevīga un tajā brīdī nav bijis arī nekādu pretenziju pret atbildētāju.

Atbildētāja uzskata, ka lietā nav pierādīta viņas prettiesiska darbība- atbildētājai bijusi pilnvara vienpersoniski pārstāvēt prasītāju, un audumu tirdzniecība bijusi prasītājas vienīgā komercdarbības sfēra, kā arī norādījusi, ka prasības summa aprēķināta, vadoties no nepatiesa pieņēmuma, ka visi prasītājas īpašumā esošie audumi tiek pārdoti vismaz par pašizmaksu.

Prasītājas pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ tiesas sēdē prasību uzturēja spēkā uz tajā norādītiem apstākļiem, paskaidroja, ka prasība pamatota uz Komerclikuma pantiem, kas nosaka sabiedrības valdes locekļa atbildību par nodarītajiem zaudējumiem. Abas sabiedrības dalībnieces pārstāvējušas sabiedrību kopīgi un abām bijušas pilnvaras pārstāvēt sabiedrību atsevišķi parastas komercdarbības veikšanai. Laikā, kad prasītāja atradusies komandējumā Itālijā, lai iegādātos audumus, arī notikušas fiktīvās darbības, kuru rezultātā atsavināta vairāk kā puse no audumiem.

Uzņēmumu dibinot, īpašnieces aizņēmušās naudas līdzekļus no saviem ģimenes locekļiem, tajā skaitā atbildētāja aizņēmusies no sava laulātā EUR 26 500, no parāda summas atmaksāti EUR 3059,17. Prasītāja tikai 2014.gada 7.februārī uzzinājusi, ka ir bijis aizdevuma līgums, tāpat nav zinājusi, ka nauda jāatdod līdz 2013.gada 31.decembrim. Atbildētājas laulātais nosūtījis divus brīdinājumus par maksātnespējas pieteikuma iesniegšanu gadījumā, ja netiks atdots parāds, un arī par šiem brīdinājumiem prasītāja nav zinājusi. Atbildētāja vienpersoniski pieņēmusi lēmumu šo parādu segt, pārdodot 65% no prasītājai piederošām lietām, piemērojot atlaidi 7% no iepirkuma cenas, glābjot it kā uzņēmumu no maksātnespējas, bet faktiski nodarot zaudējumus EUR 5129,33 apmērā.

Uzskata, ka atbildētāja nav rīkojusies atbilstoši Komerclikuma 169.panta pirmajā daļā noteiktajam, nav rīkojusies kā krietnam un rūpīgam saimniekam pienāktos un šī rīcība izpaudusies gan kā nepaziņošana otrai valdes loceklei par maksātnespējas brīdinājumiem, gan līguma noslēgšanā par audumu izpārdošanu par pazeminātu cenu.

Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis, zvērinātais advokāts Jānis Pūce tiesas sēdē prasību neatzina, uzturēja spēkā iepriekš iesniegtos paskaidrojumus, papildus norādīja, ka prasītāja cēlusi prasību tikai pret vienu no divām bijušajām prasītājas valdes loceklēm, līdz ar to prasītāja nav ievērojusi Komerclikuma 169.panta otrās un trešās daļas noteikumus. Tātad arī otra valdes locekle /pers. D/ ir atbildīga par sabiedrībai nodarītiem zaudējumiem, ja tādi vispār bijuši nodarīti. Pārstāvis arī norādīja, ka zaudējumu aprēķinā minētās pozīcijas nav pamatotas ne ar kādiem dokumentiem, ne rēķiniem, ne maksājuma dokumentiem. Pārdodot audumus SIA „STILA HARMONIJA" atlaide vidēji 7% apmērā rēķināta no preču pārdošanas cenām (kuras uzrādītas rēķinā Nr.R4 un pavadzīmē Nr. R4), nevis no preču iepirkšanas cenām. Uzskata, ka prasītāja nepamatoti apgalvojusi, ka pilnīgi visa iepirktā prece tiek pārdota ar uzcenojumu (peļņu). Prasītāja regulāri no iepirktajām precēm arī pirms 2014.gada 7.februāra daļu norakstījusi zaudējumos, t.i., kad audumiem konstatēti defekti auduma gabala beigās, kad ražošanas brāķa dēļ bijis neprecīzs krāsojums, kā arī gadījumos, kad atlikušais auduma gabals bijis par mazu kāda apģērba gabala uzšūšanai. Konkrētajā gadījumā gandrīz visi SIA „STILA HARMONIJA" pārdotie audumi bijuši atlikumi, kā arī tajos konstatēti dažādi ražošanas brāķi.

Pārstāvis norādīja, ka uzņēmuma pievienotās vērtības nodoklis, kas ir obligāts maksājums valsts budžetā, nevar tikt uzskatīts par zaudējumiem.

Norādīja, ka atbildētāja rīkojusies atbilstoši Komerclikumam un sabiedrības izdotās pilnvaras ietvaros.

Motīvu daļa

Iepazinusies ar pierādījumiem lietā, lietas dalībnieku paskaidrojumiem un novērtējusi tos kopumā, tiesa uzskata, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Prasība pamatota uz Komerclikuma 169.pantu, kas nosaka, ka valdes loceklim savi pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam. Valdes un padomes loceklis neatbild saskaņā ar šā panta otro daļu, ja pierāda, ka rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks.

Tiesa arī secina, ka no Komerclikuma 169.panta trešās daļas izriet valdes locekļa vainas prezumpcija, kas vienlaicīgi paredz iespēju pierādīt, ka viņš nav vainojams konkrētajā zaudējumā.

Savukārt Civillikuma 1779.pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Atbilstoši judikatūrā nostiprinātajam, lai noskaidrotu, vai ir iestājusies sabiedrības valdes locekļa atbildība par sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem Komerclikuma 169.panta izpratnē, ir jākonstatē sekojoši priekšnosacījumi: 1)sabiedrībai ir nodarīts zaudējums (Civillikuma 1770.-1792.p.); 2)bijusi amatpersonas rīcība, respektīvi – darbība vai bezdarbība; 3)pastāv cēloņsakars starp amatpersonas rīcību un sabiedrības zaudējumu (ja zaudējums ir, bet tas nav radies kā valdes locekļa rīcības sekas, tad par šo zaudējumu atbildība neiestājas) (skat. Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 25.janvāra spriedums lietā Nr.SKC-25/2012).

Konkrētajā gadījumā no prasības pieteikuma un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka prasība par zaudējumu piedziņu no /pers. C/, kā bijušās SIA „Mundi Meri" valdes locekles, pamatota ar apstākli, ka viņa nav pildījusi savus pienākumus kā krietns un rūpīgs saimnieks, nodarot zaudējumus sabiedrībai EUR 5129,33 apmērā, t.i., pretēji sabiedrības interesēm, uz tai neizdevīga pirkuma līguma pamata, lai izpildītu aizdevuma līgumā noteiktās saistības un izvairītos no iespējama maksātnespējas procesa, pārskaitījusi SIA „STILA HARMONIJA" naudas līdzekļus un pārdevusi audumus.

Lietā iesniegts 2012.gada 27.augusta aizdevuma līgums, kas noslēgts starp /pers. E/, kā aizdevēju, un SIA „Mundi Meri", kā aizņēmēju, saskaņā ar kuru aizdevējs aizdod aizņēmējam aizdevumu līdz EUR 35 000,00, aizdevuma atmaksas termiņš līdz 2013.gada 31.decembrim. Aizņēmēja vārdā dokumentu parakstījusi valdes priekšsēdētāja /pers. C/ (lietas 87.lapa).

Lietā nav strīda, ka uzņēmējdarbības uzsākšanai un attīstībai sabiedrība no tās dibinātāju ģimenes locekļiem ir aizņēmusies naudas līdzekļus, t.sk.arī no /pers. E/, kopsummā EUR 26 500,00, ko apliecina prasītāja konta pārskats par naudas pārskaitījumiem (lietas 95.-99.lapa).

Neapstrīdot naudas saņemšanu, prasītāja norādījusi, ka līgums nav slēgts rakstveidā un ka līgums sastādīts tikai tagad, lai attaisnotu naudas līdzekļu izmaksu /pers. E/, līdz ar to prasītājai nav bijis zināms arī par līgumā norādīto saistību izpildes termiņu.

To, ka līgums sastādīts pēc līgumā norādītā sastādīšanas datuma, prasītājas ieskatā, pamato līguma 5.punktā noteiktais līgumsoda aprobežojums 10% apmērā, taču tiesa nevar viennozīmīgi piekrist šādam prasītājas apgalvojumam. Civillikuma normas par līgumsoda ierobežojumu (ne vairāk par 10%) stājās spēkā ar 2014.gada 1.janvāri, taču arī likuma iepriekšējā redakcija neaizliedza darījuma dalībniekiem vienoties par jebkādu līgumsoda apmēru, t.sk. nosakot arī attiecīgus aprobežojumus. Pie tam līgums slēgts starp savstarpēji pazīstamiem cilvēkiem, ģimenes locekļiem, kas neliedz noteikt arī formālu, aprobežojošu līgumsodu saistību nepienācīgas izpildes gadījumā.

Tas, ka prasītājas grāmatvedības rīcībā nav bijis aizdevuma līgums, kā to norādīja liecinieks /pers. J/, arī nevar būt par pamatu uzskatam, ka šāds līgums rakstveidā vispār nav ticis sastādīts (lietas 69.-76.lapa).

Neraugoties uz prasītājas apgalvoto par rakstveida līguma neesamību, prasītāja tomēr nav to apstrīdējusi, nav vērsusies tiesībsargājošajās institūcijās, nav lūgusi izslēgt no pierādījumiem, un lietā nav arī citu pierādījumu, kurus izvērtējot, tiesa nonāktu pie līdzīga secinājuma. Pat arī pieļaujot varbūtību, ka līgums sastādīts ar citu datumu vai ka šāda rakstveida līguma vispār nav bijis, pusēm apmierinoties tikai ar mutisku vienošanos, tomēr arī šāda vienošanās uzliek prasītājai pienākumu izpildīt uzņemtās saistības un atdot aizdevumu. No prasītājas norādītā izriet, ka tās interesēs bijis noslēgt ilgtermiņa aizdevuma līgumus, taču lietā nav iesniegti pierādījumi šādu apstākļu pamatošanai, līdz ar to tiesa vadās no aizdevuma līgumā norādītā saistību izpildes termiņa, kas iestājies 2013.gada 31.decembrī.

No /pers. E/, kā kreditora, 2014.gada 17.janvārī un atkārtoti 2014.gada 31.janvārī nosūtītajiem brīdinājumiem par maksātnespējas pieteikuma iesniegšanu un pretenziju par EUR 23 440,83 samaksu brīdinājumā norādītajā termiņā izriet kreditora nodoms iesniegt tiesā pieteikumu par sabiedrības maksātnespēju, pieprasot arī aprēķināto līgumsodu (lietas 85., 86., 88., 89.lapa).

Prasītājas ieskatā, valdes loceklim par maksātnespējas brīdinājumiem bija pienākums sasaukt sapulci saskaņā ar Komerclikuma 219.pantu un kopīgi izlemt, kā novērst maksātnespēju, taču atbildētāja to nav izdarījusi.

No atbildētājas paskaidrojumiem izriet, ka par maksātnespējas brīdinājumiem ir informējusi /pers. D/- otru valdes locekli, kura ieteikusi tos neņemt vērā. Prasītāja nav šo faktu apstrīdējusi, līdz ar to tiesa pieņem, ka saruna starp abām valdes loceklēm par /pers. E/ iesniegtajiem maksātnespējas brīdinājumiem arī ir notikusi.

No prasītājas gada pārskata par periodu no 30.07.2012 līdz 31.12.2013. redzams, ka gatavie ražojumi un preces pārdošanai bijušas Ls 24 025 apmērā, debitoru parādi Ls 2136, nauda Ls 3038 apmērā, kā arī parādi kreditoriem Ls 35 000, t.sk. īstermiņa parādi Ls 2041. Sabiedrības kopējais apgrozījums bijis Ls 41 092,00, pārskatā arī ierakstīts, ka saimnieciskо gadu sabiedrība noslēgusi ar zaudējumiem Ls 2583,00 apmērā (lietas 69.-76.lapa). Tiesa uzskata, ka, lai arī 2013.gada pārskata dati liecina par zaudējumu iestāšanos, tomēr tas ir attiecināms uz laika periodu līdz 2013.gada 31.decembrim, t.i. vēl pirms notika 2014.gada 7.februāra darījums ar audumiem. Par to, vai iepriekš minētā darījuma noslēgšana būs radījusi sabiedrībai zaudējumus vai būs atstājusi ietekmi uz sabiedrības turpmāko komercdarbību, parādīs 2014.gada pārskats, kad to atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem izskatīs un apstiprinās sabiedrības dalībnieku sapulce 2015.gadā.

Par to, vai sabiedrībai ir nodarīti zaudējumi 2014.gada 7.februāra darījuma rezultātā un vai tas ietekmē sabiedrības maksātspēju, tiesai nav pamata secināt arī no prasītājas 2014.gada 12.martā iesniegtā lūguma Valsts ieņēmumu dienestam par nodokļu nomaksas pagarinājumu uzņēmuma īslaicīgo finansiālo grūtību dēļ (lietas 62.lapa).

Tādējādi tiesa, pretēji prasītājas pilnvarotā pārstāvja norādītajam, uzskata, ka atbildētājai nebija pamata sasaukt dalībnieku sapulci, jo nebija iestājušies Komerclikuma 219.panta nosacījumi. Pie tam līdzekļu pietiekamību sabiedrības komercdarbības sekmīgai norisei 2014.gadā apliecina prasītājas valdes locekles /pers. D/ komandējums uz Itāliju ar mērķi- jaunu audumu iepirkšana.

2012.gada 20.augustā SIA „Mundi Meri" valde izsniegusi pilnvaras /pers. C/ un /pers. D/, kurā valde pilnvarojusi pārstāvēt SIA „Mundi Meri" intereses un kārtot visas SIA „Mundi Meri" lietas ar visām fiziskām un juridiskām personām, visās tiesu un administratīvajās iestādēs (..), valdes vietā parakstīt un nokārtot nepieciešamās formalitātes (..). (lietas 82., 84.lapa). Pilnvarā nav norādīts, ka tā izdota tikai komercdarbības veikšanai, tādējādi tiesai nav pamata nepiekrist atbildētājas norādītajam, ka viņa rīkojusies sabiedrības izdotās pilnvaras ietvaros – tajā skaitā, rīkojusies sabiedrības interesēs kā krietns un rūpīgs saimnieks.

No 2014.gada 7.februāra rēķina Nr.R4 un 2014.gada 7.februāra pavadzīmes redzams, ka SIA „Mundi Meri" pārdevis audumus SIA „STILA HARMONIJA", piemērojot cenu atlaidi 7% apmērā, par summu EUR 16 761,90, PVN 3520,00, kopā EUR 20 281,90 (lietas 13.-34.lapa).

No konta pārskata redzams, ka minētā summa, t.sk. arī PVN, ieskaitīta SIA „Mundi Meri" kontā 2014.gada 7.februārī. Šajā pat datumā /pers. E/ saskaņā ar 2012.gada 27.augusta aizdevuma līgumu atmaksāts aizdevums EUR 23 440,83 apmērā (lietas 100., 101.lapa).

Prasītāja valdes locekle /pers. D/ 2014.gada 10.februārī sastādījusi aktu, ar kuru konstatējusi, ka SIA valdes priekšsēdētāja /pers. C/ realizējusi sev radniecīgam uzņēmumam SIA „STILA HARMONIJA" prasītājai piederošās preces kopsummā EUR 20 281,90 (EUR 16 761,90 +PVN EUR 3520,00). Šo preču pašizmaksa, saskaņā ar uzņēmuma uzskaites datiem, sastāda EUR 21 891,23 bez PVN, kā rezultātā prasītājai radīti zaudējumi EUR 5129,33 apmērā (lietas 36.-58.lapa).

No lietā esošajiem pierādījumiem tiesai nav iespējams veikt katra pārdotā auduma koda salīdzināšanu ar iepirkuma pavadzīmēm un attiecīgiem

rēķiniem, lai secinātu cenas atbilstību atbildētājas sastādītajā pavadzīmē un rēķinā, un salīdzinātu ar prasītājas iesniegto aprēķinu, kam faktiski arī nav izšķirošas nozīmes. No pušu pārstāvju paskaidrotā neizriet, ka komercsabiedrībā būtu noteikta vienota politika vai vadlīnijas par to, kā tiek organizēti un slēgti darījumi, kādos gadījumos tiek piemērotas atlaides un no kādas summas tās tiek rēķinātas. Tiesas ieskatā, būtiski ir tas, ka par pārdotajiem auduniem iegūtie līdzekļi tika ieskaitīti sabiedrības kontā, tālākai parāda segšanai. Atbildētāja šos līdzekļus nav piesavinājusies vai izlietojusi izšķērdīgi.

Valdes locekļa vainas prezumpciju veido nevis jebkurš sabiedrībai radīts zaudējums, bet gan tāds, kurš rada saprātīgas šaubas par valdes locekļu rīcību atbilstoši krietna un rūpīga saimnieka mērauklai *(sk.S.Rudāns. Valdes locekļa atbildība par sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem. Jurista Vārds. 2013.gada 15.janvāris Nr.2 (753))*.

Vērtējot atbildētājas rīcību kopumā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, tiesai nav pamata konstatēt, ka atbildētāja būtu pārkāpusi Komerclikumā ietverto krietna un rūpīga saimnieka pienākumu, kā arī lietā nav pierādīts zaudējumu nodarīšanas fakts sabiedrībai. Tādējādi, ievērojot iepriekš norādīto, tiesa secina, ka nav pierādīti zaudējumu piedziņas obligātie priekšnoteikumi, līdz ar to SIA „Mundi Meri" prasība ir noraidāma.

Tiesa neizvērtē tos lietas materiālus, kuri nav attiecināmi uz izskatāmo prasījumu.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums tika noteikts 2015.gada 12.janvāris, taču attaisnojošu apstākļu dēļ pilns spriedums sastādīts 2015.gada 15.janvārī.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 194.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

SIA „Mundi Meri" prasību pret /pers. C/ par zaudējumu piedziņu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums- 2015.gada 15.janvāris.

Tiesnese I.Liepa